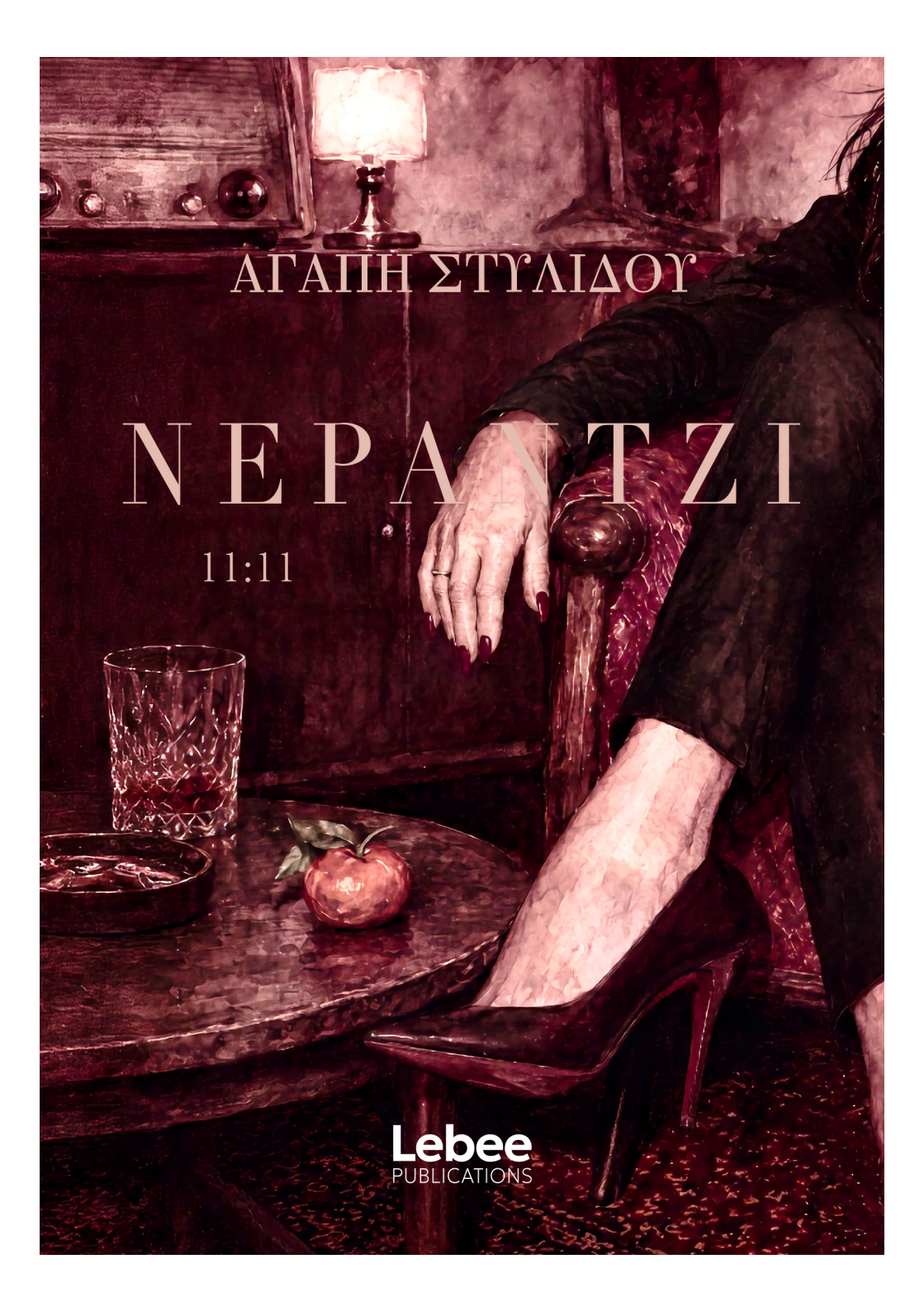

ΑΓΑΠΗ ΣΤΥΛΙΔΟΥ

ΝΕΡΑΝΤΖΙ

11:11

Lebee
PUBLICATIONS

ΤΙΤΛΟΣ ΒΙΒΛΙΟΥ: Νεράντζι
ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ: Αγάπη Στυλίδου
ΕΙΚΟΝΕΣ: Αγάπη Στυλίδου
ΓΡΑΦΙΣΤΙΚΗ ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑ ΕΙΚΟΝΩΝ: Σπυρίδων Κίτσος
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ: Αγάπη Στυλίδου
ΓΡΑΦΙΣΤΙΚΗ ΠΡΟΣΑΡΜΟΓΗ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ: Σπυρίδων Κίτσος
ΟΡΘΟΓΡΑΦΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ: Βασιλική Μαυρίδη
ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ: Εύη Καπουκάκη
ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: Γιώργος Δ. Λεμπέσης
ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: Σύλβια Κάπρου
ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ: Βασιλική Μαυρίδη
ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ ΕΚΔΟΣΕΩΝ: Ράνια Μαυρομάτη

© Αγάπη Στυλίδου, Νοέμβριος 2026
© Lebee Publications, Νοέμβριος 2026

Έντυπη έκδοση ISBN: 978-618-5987-14-5

Τυπώθηκε στην Ευρωπαϊκή Ένωση σε 100% οικολογικό χαρτί.

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις του Ελληνικού Νόμου (Ν. 2121/1993 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως, άνευ γραπτής άδειας του εκδότη, η κατά οποιοδήποτε τρόπο ή με οποιοδήποτε μέσο αντιγραφή ή φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, διανομή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση, παρουσίαση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή (ηλεκτρονική, μηχανική ή άλλη) και η εν γένει εκμετάλλευση του συνόλου ή μέρους του έργου.

LEBEE PUBLICATIONS
info@lebeepublications.gr
www.lebeepublications.gr

Το παρόν έργο αποτελεί προϊόν μυθοπλασίας. Τα ονόματα, οι χαρακτήρες, οι τοποθεσίες, τα γεγονότα και τα περιστατικά που περιγράφονται αποτελούν δημιουργήματα της φαντασίας της συγγραφέως ή χρησιμοποιούνται με μυθοπλαστικό τρόπο. Οποιαδήποτε ομοιότητα ή συσχέτιση με πραγματικά πρόσωπα, εν ζωή ή τεθνεώτα, πραγματικές τοποθεσίες, γεγονότα ή καταστάσεις είναι συμπτωματική και δεν υποδηλώνει αναφορά σε συγκεκριμένα πρόσωπα ή πραγματικά περιστατικά.

Σε κάθε γυναίκα που παλεύει,
που έμαθε πως ακόμη και το πιο πικρό νεράντζι μπορεί,
με αγάπη και υπομονή, να γίνει γλυκό.

Μην τα παρατάς ποτέ.
Η ζωή σε περιμένει.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1: Το τρένο της επιστροφής	15
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2: Το υπόγειο σπίτι και τα πρώτα πικρά μαθήματα	17
<i>Η ανάσα που έσβηνε</i>	
<i>Ο δάσκαλος Μπάμπης</i>	
<i>Η μεταμόρφωση</i>	
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3: Οι πρώτοι έρωτες.....	23
<i>Ο εφηβικός έρωτας</i>	
<i>Ο πρώτος μου άντρας</i>	
<i>Η πρώτη ερωτική εμπειρία</i>	
<i>Η πρώτη φορά</i>	
<i>Το Τέλος</i>	
<i>Η Κατάρρευση</i>	
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4: Μικρός κόσμος, μεγάλες προσδοκίες	30
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5: Ο πατέρας και το πρώτο μαγαζί.....	36
<i>Το δικό μας μαγαζί</i>	
<i>Η σκιά της συνεταιρίου</i>	
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 6: Το πορτρέτο της Αγάπης.....	38
<i>Η προδοσία</i>	
<i>Η ευαισθησία</i>	
<i>Τα όνειρα</i>	
<i>Το επάγγελμα</i>	
<i>Η αλήθεια μου</i>	
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 7: Η εγκυμοσύνη και η γέννα	41
<i>Ο γιατρός</i>	
<i>Η ημέρα της γέννας</i>	
<i>Η γέννα</i>	
<i>Το διπλό θαύμα</i>	
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 8: Το απόγευμα της Κυριακής.....	45
<i>Λύτρωση</i>	
<i>Το άδειο σπίτι</i>	
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 9: Η γνωριμία με τον Καπετάνιο.....	49
<i>Το καινούργιο κομμωτήριο</i>	
<i>Η σχέση με τον Καπετάνιο</i>	
<i>Το παράπονό μου</i>	

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 10: Πατέρας.....	56
<i>Μονόλογος</i>	
<i>Ο δρόμος της επιστροφής</i>	
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 11: Ο νόμος της ευγνωμοσύνης	65
<i>Το κρασί μου, η συντροφιά μου</i>	
<i>Χωρισμός με τον Καπετάνιο</i>	
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 12: Η σκηνή των ονείρων μου.....	71
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 13: Η γνωριμία με τον Καριόλη.....	73
<i>Σήμερα</i>	
<i>Το πρώτο ραντεβού</i>	
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 14: Η νύχτα στο Ηρώδειο	90
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 15: Το πρώτο βράδυ του μαρτυρίου.....	99
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 16: Το βάρος μετά τον καρμικό έρωτα.....	101
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 17: Η πρώτη συνάντηση με τον ψυχολόγο.....	103
<i>Οι συνεδρίες</i>	
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 18: Η Σαντορίνη.....	107
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 19: Η κατανόηση.....	116
<i>Το πρώτο κείμενο που μου έμαθε πολλά</i>	
<i>Το αρνί του Πάσχα</i>	
<i>Το νοσοκομείο – «Δεν έκλαψε ούτε μια στιγμή»</i>	
<i>Η ταινία – όταν η ανδρεία σημαίνει απώλεια</i>	
<i>Η μάνα και ο πατέρας</i>	
<i>Οι αντροπαρέες και οι ιστορίες</i>	
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 20: Ο δύσκολος Δεκέμβριος.....	123
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 21: Ο παραλίγο θάνατός μου.....	125
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 22: Λυσίανθος και το λάθος όνομα του συναισθήματος ...	136
<i>Η έλξη</i>	
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 23: Η ημέρα του πάρτι γενεθλίων μου	143
<i>Το λάθος</i>	
<i>Η δύναμη του «όχι»</i>	
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 24: Ένας χρόνος χωρίς τον Καριόλη	150
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 25: Η ανοχή	157

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 26: Η ευχή γενεθλίου	159
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 27: Ταξίδι στη Ρώμη και ο άγνωστος ιός	161
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 28: COVID και έρωτας	167
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 29: Η λύτρωσή μου ήταν η θάλασσα	177
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 30: Οι Λαχανοντολμάδες	182
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 31: Το φιλί	185
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 32: Η εκδίκηση	190
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 33: Το τέλος της καραντίνας	195
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 34: Ο χρησμός της πεταλούδας	198
<i>Σήμερα</i>	
<i>Το σώμα μου σε άμυνα</i>	
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 35: Ο Ξενοδόχος	203
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 36: Τα ίδια γενέθλια	205
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 37: Ο Ιταλός Ξενοδόχος	208
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 38: Το μνημόσυνο και το λεοπάρ μαγικό	211
<i>Τι είναι ο έρωτας</i>	
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 39: Ο Ξενοδόχος και το Κορίτσι των Λουλουδιών	218
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 40: Η Porsche 356 και ο Μικρούλης	223
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 41: Ο γάμος της κουμπάρας	229
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 42: Ο Καριόλης ξαναχτυπά	234
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 43: Ο Μπάτλερ	239
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 44: Ο Αρχιτέκτονας	242
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 45: Το μεγάλο show και το τροχαίο με τη μηχανή	247
<i>Διάλογος με τον Αρχιτέκτονα</i>	
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 46: Η λήξη του συμβολαίου και το νέο κομμωτήριο	258
<i>Προσωπικός Κανόνας Ζωής</i>	
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 47: Το ταξίδι στην Αμερική	263
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 48: Ο Αρχιτέκτονας και οι φιλοσοφίες του	270
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 49: Ο Καριόλης στο κέντρο αποκατάστασης	272

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 50: Η αποτυχημένη προσπάθεια να ξεχάσω	274
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 51: Η διακοπή μου.....	277
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 52: Η πλημμύρα	281
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 53: Η συγχώρεση.....	285
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 54: Ο Σωκράτης και ο Αρχιτέκτονας	288
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 55: Η παγίδα του δυνατού.....	290
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 56: Διακοπές και η Ξανθιά Νεράιδα	292
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 57: Πυραμίδες της Αιγύπτου	295
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 58: Ο Σεπτέμβριος	298
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 59: Το λάθος zapping.....	301
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 60: Τα Χριστούγεννα μόνη	304
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 61: Το Ντουμπάι	308
<i>Η ηδονή</i>	
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 62: Η εγκατάλειψη.....	311
<i>Η εγκατάλειψη</i>	
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 63: Η προδοσία ξανά χτυπά	316
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 64: Το αυτοάνοσο.....	319
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 65: Χριστούγεννα μαζί.....	321
<i>Η αυτοκριτική μου</i>	
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 66: Το ταξίδι στη Νέα Υόρκη	325
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 67: Η Νέα Υόρκη όπως στα όνειρά μου	327
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 68: Σήμερα.....	330
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 69: Το μνημείο της 11ης Σεπτεμβρίου	332
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 70: Αλωπεκία. Ο τρίτος γιατρός.....	337
<i>Η πιο δύσκολη συζήτηση της ζωής μου</i>	
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 71: Η δύναμη της χαίτης. Σαμψών, Εγώ και Εκείνες.....	340
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 72: 14 Φεβρουαρίου	342
<i>Το «σ' αγαπώ»</i>	
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 73: Το πρώτο χνούδι	345

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 74: Η «σχέση» μας.....	346
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 75: Το παράπονο	351
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 76: Βγήκα δυνατή.....	352
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 77: Ο Μπάτλερ και η γνωριμία με τον Μεγάλο	353
<i>Τηλεφωνική κλήση – Διμάνι Νησιού</i>	
<i>Δεύτερη κλήση</i>	
<i>Λίγες ώρες αργότερα</i>	
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 78: Ο ανεμόμυλος	357
<i>Σήμερα</i>	
<i>Η προσμονή</i>	
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 79: Ο Μπάτλερ	360
<i>Το βλέμμα</i>	
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 80: Το βλέμμα κι εκείνος.....	365
<i>Ταύτιση</i>	
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 81: Η αύρα	369
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 82: Το ίδιο στυλ άντρα.....	374
<i>Δύσκολοι άνθρωποι</i>	
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 83: Το σπασμένο τακούνι.....	379
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 84: Το σκάφος.....	382
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 85: Déjà vu.....	385
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 86: Η παραλία	387
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 87: Τα γαλάζια μάτια.....	392
<i>Η περιέργεια</i>	
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 88: Η δύσκολη στιγμή.....	396
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 89: Σιωπηλή αποδοχή	402
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 90: Τα κόκκινα νύχια.....	404
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 91: Το άγγιγμα.....	408
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 92: Το δείπνο	411
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 93: Το μπαράκι	416
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 94: Το λάθος	420

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 95: Βαμμένα κόκκινα νύχια	428
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 96: Θράσος	431
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 97: Η δύναμη του όχι, η δύναμη του συναισθήματος ...	436
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 98: Το χρυσό φόρεμα	447
<i>Σήμερα</i>	
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 99: Το βλέμμα	449
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 100: Το βαθύ μπλε βλέμμα του.....	452
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 101: Η αφιέρωση.....	454
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 102: Το ζείμπέκικο.....	457
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 103: Η τελευταία παραγγελιά	459
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 104: Το τέλος της γιορτής	460
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 105: Ο κατήφορος.....	463
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 106: Τα γενέθλια	465

Το τρένο της επιστροφής

νεράντζι

Το τρένο της επιστροφής

Ήμουν πέντε χρονών όταν αφήσαμε πίσω το Καζακστάν για να γυρίσουμε στην Ελλάδα. Ολόκληρη η οικογένεια: οι γονείς μου, η γιαγιά μου, ο αδελφός μου, η μεγάλη μου αδελφή κι εγώ, η μικρή.

Το ταξίδι ήταν ατελείωτο. Αεροπλάνα, λεωφορεία, τρένα. Σαν να μην έφτανε ποτέ. Κουρασμένα σώματα, μάτια που έκλειναν και ξανάνοιγαν. Και το τελευταίο μέσο, το τρένο.

— Μαμά... δεν αντέχω άλλο.

— Κάνε λίγη υπομονή, κόρη μου. Φτάνουμε.

— Πότε; Μ' έχει πονέσει το σώμα μου.

— Εσείς παραπονιέστε; Εγώ στην ηλικία σας περπάτησα μέρες ολόκληρες... από την πατρίδα μας, την Τραπεζούντα, μέχρι το Καζακστάν. Για να γλιτώσουμε τη σφαγή.

Σκύψαμε όλοι να την ακούσουμε. Η φωνή της έτρεμε, μα δεν έσπαγε.

— Γιαγιά... και τι τρώγατε;

— Ό,τι βρίσκαμε. Ρίζες από τη γη. Κι όταν περνούσαν κοπάδια αγελάδων, πηγαίναμε πίσω τους και ψάχναμε μέσα στα κόπρανά τους καλαμπόκια. Αυτά που δεν είχαν χωνέψει. Αυτά τρώγαμε.

— Γιατί, γιαγιά;

— Για να ζήσουμε, παιδί μου. Να μην πεθάνουμε σαν τ' άλλα μωρά...

Η φωνή της χαμήλωσε.

— Οι μάνες... έδεναν μαντήλια στο στόμα των μωρών τους για να μην κλαίνε. Για να μην τους ακούσουν οι Τούρκοι και μας βρουν. Πολλά μωρά δεν άντεξαν. Έσβησαν εκεί, πνιγμένα. Οι ίδιες οι μάνες τους... θυσίασαν το μικρότερο για να ζήσουν τα μεγαλύτερα.

Ένα ρίγος με διαπέρασε. Στα πέντε μου δεν μπορούσα να συλλάβω το μέγε-

ΑΓΑΠΗ ΣΤΥΛΙΔΟΥ

Γεννήθηκα στο Καζακστάν, είμαι Πόντια και μεγάλωσα στην Αθήνα.

Είμαι 39 ετών, βραβευμένη hair color artist, διεθνής εκπαιδευτρια και δημιουργός περιεχομένου, με περισσότερα από είκοσι χρόνια επαγγελματικής πορείας στον χώρο της ομορφιάς. Στην πορεία μου είχα την τιμή να συνεργαστώ με κορυφαία brands, να συμμετάσχω σε επιδείξεις μόδας, τηλεοπτικές παραγωγές και καλλιτεχνικά projects, καθώς και να παρουσιάσω τη δουλειά μου μέσα από εκπαιδευτικά σεμινάρια και live performances στην Ελλάδα και το εξωτερικό.

Η δημιουργικότητα ήταν πάντα ο κοινός παρονομαστής της ζωής μου. Για πολλά χρόνια εκφραζόμουν μέσα από την τέχνη του χρώματος. Σήμερα εκφράζομαι και μέσα από τη συγγραφή, μεταφέροντας στο χαρτί βιώματα, μνήμες και ανθρώπινες σχέσεις που με διαμόρφωσαν.

Το «Νεράντζι» είναι το πρώτο μου βιβλίο. Είναι μια ιστορία εμπνευσμένη από τις ρίζες μου, τις εμπειρίες μου και την πεποίθησή μου ότι ακόμη και οι πιο πικρές στιγμές της ζωής μπορούν να μεταμορφωθούν σε δύναμη.

Ζω και εργάζομαι στην Αθήνα.

www.lebeepublications.gr

Κανείς δεν σου λέει πόσο πονάει να ξεκινάς από την αρχή.
Να αφήνεις πίσω μια πατρίδα, να προσπαθείς να ανήκεις κάπου.
Να μεγαλώνεις πιο γρήγορα απ' όσο αντέχει ένα παιδί.
Να γνωρίζεις την απόρριψη, την απώλεια και την προδοσία.
Να πέφτεις ξανά και ξανά και, κάθε φορά, να βρίσκεις
τη δύναμη να σηκωθείς.

Το «Νεράντζι» δεν είναι μόνο η ιστορία ενός παιδιού
που έγινε γυναίκα.

Είναι η ιστορία μιας γυναίκας που διαμορφώθηκε
μέσα από τις σχέσεις της με ανθρώπους που αγάπησε,
που έχασε, που την πλήγωσαν, αλλά και που την έφεραν
πιο κοντά σ' αυτό που πραγματικά είναι.

Γιατί η μεγαλύτερη μάχη δεν είναι να κρατήσεις
κάποιον στη ζωή σου.

Είναι να μη χάσεις τον εαυτό σου προσπαθώντας να τον κρατήσεις.

Ο καθένας έχει το δικό του νεράντζι.

Η διαφορά είναι τι επιλέγει να κάνει με την πίκρα του.